

РЕШЕНИЕ

№ 1474

гр. Варна, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова

Членове: Николай Св. Стоянов
мл.с. Виляна Н. Михалева

при участието на секретаря ГА. Г. Славова
като разгледа докладваното от Невин Р. Шакирова Въззивно гражданско дело № 20233100502292 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава XX от ГПК.

Образувано е по повод въззивна жалба на Б. Д. Г. срещу Решение № 3218 от 09.10.2023г. по гр.д. № 9863/2023г. по описа на ВРС, 48-ми състав, с което **на основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ** са отхвърлени предявените от въззивницата срещу Детска градина № 5 „Слънчо“, гр. Варна, ЕИК 000080758 искиове за признаване на уволнението й извършено със Заповед № РД-09-647/14.06.2023г. на директора на ДГ, с която е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено трудовото й правоотношение на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ, считано от 14.06.2023г., за незаконно и неговата отменя; за възстановяване на Б. Д. Г. с ЕГН ***** на заеманата преди уволнението длъжност „старши учител“ в ДГ; както и за осъждане на ответника да й заплати сумата от **11 669.04 лева**, представляваща обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение за времето от 14.06.2023г. до 14.12.2023г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба в съда – 01.08.2023г. до окончателното плащане на задължението.

Жалбата е основана на оплаквания за необоснованост и несъобразеност на решението със събраните по делото доказателства, както и за постановяване в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Изложените съображения са, че в исковата молба е оспорена законността на уволнението с доводи, че описаните в заповедта нарушения на трудовата дисциплина са недоказани. Конкретно за визирания „системен тормоз“ върху децата от ДГ, липсват установени предходни нарушения от този вид; за „порочна практика“ – физически наказания над деца;

„уронване достойнството на децата“; причиняване на „регулярни, травматични увреждания с кръвонасядания“ са посочени в заповедта формално, без да са събрани доказателства за осъществяването на тези деяния, поради което не може да се приеме, че такива са осъществени. От мотивите на заповедта не се установяват конкретните нарушения и при какви обстоятелства са установени нарушенията. Въззивницата е работила с група „Мечо Пух“ в ДГ № 5 „Слънчо“ в продължение на две години и до 18.05.2023г., съответно 19.05.2023г. сигнали от родители за системен тормоз над децата не са постъпвали. От доказателствата по делото не се установяват и извършени от ищцата нарушения на 18.05.2023г. по отношение на детето А. и на 19.05.2023г. по отношение на детето Р.. От показанията на свидетелката Й. /майка на детето Р./ е установено, че детето било взето от баща му от детската градина, заведено за уикенда при баба му в друго населено място, където било без родителите си, като бащата не е съобщил за констатирана синина. Такава родителите установили едва след като прибрали детето в неделя от баба му. В понеделник майката посетила съдебен лекар, който издал удостоверение, установяващо кръвонасядания в областта на лявата мишница. За липса на данни за упражнявано физическо насилие над деца и прилагане на неприемливи методи за възпитание от страна на въззивницата са събраните по делото данни от възпитателите, помощник-възпитателите, психолога и от членовете на етичната комисия при ДГ, а за положителните оценки от работата ѝ говорят продължителността на трудовия ѝ стаж в детската градина, както и атестациите ѝ в карти за оценки от комисия по трудово представяне в детската градина по конкретни критерии и показатели. Ето защо дисциплинарните нарушения послужили като основание за налагане на наказанието уволнение – упражняване на физическо насилие над деца, не са доказани да са осъществени от въззивницата. По тези съображения е отправено искане обжалваното решение да се отмени и вместо него се постанови друго, с което предявените искове да се уважат с извод за основателност.

В отговор на жалбата Детска градина № 5 „Слънчо“, гр. Варна, представлявана от директора оспорва доводите в нея като неоснователни и неотносими. Посочва, че правилно в обжалваното решение ВРС е приел, че дисциплинарното наказание „уволнение“ в случая е наложено на ищцата за нарушение на чл. 37 от Правилника за вътрешния трудов ред в ДГ и чл. 52, ал. 2, т. 3 от Етичния кодекс на работниците в детската градина, изразяващо се във физическо насилие спрямо детето А. К., извършено на 18.05.2023г. и спрямо детето Р. Й., извършено на 19.05.2023г. Така осъществените дисциплинарни нарушения се установяват от съвкупността на събраните по делото писмени и гласни доказателства. След извършена проверка и оценка на цялостното поведение на ищцата, работодателят установил, че описаните в оплакването и сигнала форми на физическо насилие от г-жа Г. не са инцидентни, а са прилагани многократно спрямо децата от група „Мечо Пух“. Установените нарушения са оценени като тежки, а цялостното поведение на ищцата като несъвместимо със заеманата от нея длъжност. Прилагането на форми на физическо и психическо насилие, осъществено от ищцата спрямо деца, поверени ѝ за обучение и възпитание и използване на методи, уронващи достойнството на децата, представлява тежко нарушение на трудовата дисциплина и единственото съответно на нарушението наказание е най-тежкото. Ето защо

заповедта е законосъобразна, а предявените искове неоснователни. Отправя искане обжалваното решение да се потвърди.

В хода на проведеното по делото съдебно заседание, страните поддържат изразената позиция по спора, като всяка претендира присъждане на разноски за въззивното производство.

При проверка валидността и допустимостта на обжалваното решение, съобразно нормата на чл. 269, пр. I от ГПК, съдът не открива пороци, водещи до неговата нищожност или недопустимост. По останалите въпроси, за да се произнесе, съдебният състав взе предвид следното:

Производството пред ВРС е образувано по предявени от Б. Д. Г. срещу Детска градина № 5 „Слънчо“, ЕИК 000080758, гр. Варна, представлявана от директора М.Хр.Уз. съединени в условията на първоначално обективно кумулативно съединяване на конститутивни искове **с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ** за признаване на уволнението й, извършено със Заповед № РД – 09 - 647/14.06.2023г. на директора на ДГ, за незаконно и отмяна на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“; **с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ** за възстановяване на ищцата на заеманата преди уволнението длъжност – „старши учител“ в ДГ „Слънчо“ № 5 и осъдителен иск **с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 вр. чл. 225, ал. 1 от КТ** за осъждане на ответника да заплати сумата от **11 669.04 лева**, представляваща обезщетение за времето, през което е останала без работа за периода от шест месеца, ведно със законната лихва върху сумата считано от датата на предявяване на исковата молба в съда – 01.08.2023г. до окончателното плащане на задължението.

Фактическите твърдения, на които се основават исковете са в следния смисъл: ищцата заема длъжност „старши учител“ в ответната Детска градина по силата на трудов договор от 01.06.2017г. С оспорената заповед от 14.06.2023г. й е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ на основание чл. 188, т. 3 вр. чл. 190, ал. 1, т. 7, чл. 187, ал. 1, т. 3, т. 8 и т. 10 от КТ. При налагане на това дисциплинарно наказание работодателят не е доказал от обективна и субективна страна извършеното нарушение на трудовата дисциплина. Посочените в заповедта нарушения на трудовата дисциплина са нарушение на чл. 37 от Правилника за вътрешния трудов ред на ДГ и чл. 52, ал. 2 и ал. 3 от Етичния кодекс на работещите с деца в ДГ „Слънчо“ № 5, изразяващо се във физическо насилие спрямо детето А. К., извършено на 18.05.2023г. и спрямо детето Р. Й., извършено на 19.05.2023г. В дисциплинарното производство на служителката са изискани обяснения единствено относно и във връзка с оплакване на г-жа Кр.Ив.К., родител на детето А., в което са изложени твърдения за щипане на детето й по време на обедния сън на 18.05.2023г., а второто обяснение е изискано във връзка със сигнал от г-жа Д. К. Д. – Й., родител на Р. Й. за „регулярни травматични увреждания с кръвонасядане в областта на мишницата“, „ежедневно“ ползване на неприемливи и непозволени действия като наказателен метод за уреждане реда в група „Мечо Пух“ и въвеждане на мир и тишина сред „непослушните“ деца. Преди налагане на дисциплинарното наказание работодателят не е изпълнил

императивното си задължение по чл. 193, ал. 1 от КТ да поиска обяснения на служителя, като ищцата е била лишена от правото си да осъществи успешна защита пред работодателя. Това е така, тъй като в искането за обяснения от 23.05.2023г. като повод е посочен подаден сигнал от г-жа Д. Д., липсва индивидуализация на нарушението – не е посочена дата или период от време, в който е осъществено нарушението. При налагане на дисциплинарното наказание, работодателят не е изпълнил и задължението си да събере, а след това да оцени всички събрани в хода на производството доказателствата, като тежестта на наложеното наказание не съответства на нарушенията. Заповедта сочи само формално и немотивирано извършените от ищцата дисциплинарни нарушения, без да е мотивирана и съответно е незаконосъобразна. По същество оспорила да е извършила описаните в заповедта дисциплинарни нарушения – че е извършила действия, с които е причинила леки телесни повреди на двете деца. Описаните нарушения не са доказани по субект, време и място на извършване, съществени индивидуализиращи признаци на деянието от обективна и субективна страна, които да го квалифицират като нарушение. В този смисъл отправила искане за положително произнасяне по всички предявени иски.

В отговор на исковата молба, ответникът оспорил исковете по същество. Признал съществуващото правоотношение и заеманата от ищеца длъжност. Заявил, че наложеното на ищцата дисциплинарно наказание „уволнение“ е законосъобразно, продиктувано от констатираното нарушение на трудовата дисциплина, вследствие виновно неизпълнение на трудовите ѝ задължения – нарушение на чл. 37 от ПВТР на ДГ и чл. 52, ал. 2, т. 3 от Етичния кодекс на работещите с деца в ДГ № 5 „Слънчо“, гр. Варна изразяващо се в упражняване на физическо насилие спрямо детето А. Евг. К., извършено на 18.05.2023г. и спрямо детето Р. Цветомиров Й., извършено на 19.05.2023г. Посочил, че дисциплинарното производство срещу ищцата е започнало по повод постъпило оплакване от К.К. – майка на детето А. и сигнал от Д. Д. – майка на детето Р. до Началника на регионалното управление на образованието, Председателя на Държавна агенция за закрила на детето, с копие до директора на ДГ, с данни, че на 18.05.2023г. и на 19.05.2023г. ищцата си е позволила да щипе детето А. и детето Р., вследствие на което причинила синини по тялото на детето, съответно нанесла травматично увреждане с кръвонасядане в областта на мишницата. С писма от 22.05.2023г. и от 23.05.2023г. работодателят изискал писмени обяснения от ищцата за допуснати нарушения на трудовата дисциплина, посочени в оплакването и сигнала; извършил проверка, като такава била извършена и от комисия от ДАЗД. Посочените оплаквания са били потвърдени от Констативен протокол от 06.06.2023г. от последната комисия относно спазване правото на детето чл. 19, т. 1 и т. 2 от Конвенцията на ООН за правата на детето вр. чл. 11, ал. 2 от ЗЗДет.; становище на Етичната комисия при ДГ; Протокол от 25.05.2023г. от родителска среща на трета б група „Мечо Пух“; Протокол от 29.05.2023г. на комисия за резултатите от проведена анкета с родители на децата от същата група и обяснения на Хр.В. – учител в група „Мечо Пух“. Така обосновал законосъобразност на оспорената заповед, като отправил искане предявените иски да се отхвърлят като неоснователни.

СЪДЪТ, след преценка на становищата на страните, събраните по делото доказателства, по вътрешно убеждение и въз основа на приложимия закон, приема за установено следното от фактическа страна:

Между страните не е спорно, а и от приетите по делото документи съдържащи се в личното трудово досие на работника се установява, че между тях са възникнали и били прекратени множество трудови правоотношения, първото на основание трудов договор № 50 от 01.06.2017г., сключен на основание чл. 68, ал. 1, т. 3 от КТ, а последно въз основа на сключен трудов договор № 440 от 07.03.2022г. и последно Допълнително споразумение № 133/24.10.2022г. По силата на последния Б. Д. Г. приела да изпълнява в Детска градина № 5 „Слънчо“, гр. Варна длъжността „старши учител“, за неопределено време, при условията на пълно работно време от 8 часа и основно месечно възнаграждение в размер на 1533 лв.

На 22.05.2023г. в деловодството на ДГ № 5 постъпило оплакване от Кр.Ив.К., в качеството ѝ на майка на детето А. Евг. К., посещаваща група „Мечо Пух“, съдържащо изявление, че „вчера“, по време на обедния съд, госпожата си е позволила да щипе дете от поверената ѝ група, вследствие на което детето ѝ получило синини. Детето било много разстроено от случката. Посочила, че този подход на госпожата не инцидентен, а регулярен. Ето защо отправила искане детето ѝ да бъде преместено в група „Калинка“. С искане, връчено в същия ден директорът на ДГ на основание чл. 193, ал. 1 от КТ и във връзка с постъпилото оплакване, поканила ищцата да представи писмени обяснения в срок до 25.05.2023г.

Отново на 22.05.2023г. по електронен адрес на ДГ № 5 е постъпил сигнал от Д. К. Д., родител на детето Р. Цветомиров Й. до Началника на РУО, гр. Варна; до Директора на Дирекция „Съдържание на предучилищното и училищното образование; до Председателя на Държавна агенция за закрила на детето, с копие до директора на ДГ постъпил сигнал за порочна практика за наказания чрез нанасяне на лека телесна повреда на деца в ДГ „Слънчо“ от г-жа Б. Г. /учител/. В съдържанието на електронното писмо е отправено искане за предприемане на мерки във връзка със системни оплаквания и промени в поведението на детето Р., от трета група „Мечо Пух“ от учител Б. Г., нанасяни от нея регулярни травматични увреждания с кръвонасядания в областта на мишницата. С искане, връчено на ищцата на 23.05.2023г. директорът на ДГ на основание чл. 193, ал. 1 от КТ и във връзка с постъпилото оплакване, поканила ищцата да представи писмени обяснения в срок до 26.05.2023г.

От Медицинско удостоверение № 527 от 22.05.2023г., издадено от д-р Д.Г. – лекар в отделение Съдебна медицина при МБАЛ „Св. Анна – Варна“ АД се установява, че по предварителни данни, а именно на 21.05.2023г. вечерта майката установила синина в областта на лявата мишница. В петък Р. Й. бил взет от детска градина, като споделило, че е стискан и дърпан в областта на левия горен крайник от госпожата в детската градина. Даденото заключение е, че се касае за кръвонасядане в областта на лявата мишница. Описаното травматично увреждане е резултат от действието на твърд, тъп предмет. Такова би могло да бъде получено при стискане с ръка и други в указаното време. Обусловило е

чувство на болка.

От рекапитулация – календар за м. май 2023г. се установява, а и за безспорно и ненуждаещо от доказване в отношенията между страните в хода на проведено пред ВОС о.с.з. е прието обстоятелството, че Б. Г. е била първа смяна на работа на 19.05.2023г., а на 22.05.2023г. – втора. При застъпване на смяна на учител втора смяна на 19.05.2023г., в група „Мехо Пух“, както и в детската градина въобще, липсва съставен констативен протокол, констатиращ кръвонасядания или други травматични увреждания по тялото на детето Р. Й..

В депозираните на 25.05.2023г. по отправените две искания писмени обяснения, въззивницата оспорила твърденията за упражнени от нея актове на физическо насилие над двете деца.

Съобразно резултатите от проведено сред родителите на децата в група „Мечо Пух“ анонимно анкетно проучване, обявени с Протокол на комисия от 29.05.2023г., от общо участвали 24 броя родители, 12 са дали слаба оценка на работата и отношението към децата на ст. учител Б. Г.; 5 са дали оценка добра и 6 родители – много добра. На въпрос дали детето посещава детска градина с удоволствие утвърдително отговорили 10 родители, а 3 – посочили, че децата им посещават заведението с недоволствие.

В Становище от 01.06.2023г. Етичната комисия при ДГ „Слънчо“, след запознаване с постъпилите сигнали и запознаване със съдържанието на 3 броя аудиофайлове от родители, прикачени към сигнала на г-жа Д. Д. – Й., установила, че не може да се потвърди вина за проявено физическо насилие от страна на г-жа Б. Г.. Установено е обаче, че последната не уважава не само децата, но и възрастните чрез дистанционно, неуважително, нетолерантно отношение към деца, родители и колеги.

В Констативен протокол за извършена проверка по сигнал от 05 и 06.06.2023г., комисия при Държавна агенция за закрила на детето извършила проверка в ДГ „Слънчо“ № 5 относно спазване правото на детето, регламентирано в чл. 19, т. 1 и т. 2 от Конвенцията на ООН за правата на детето вр. чл. 11, ал. 2 от ЗЗДет. по повод сигнал от Д. К. Д. – Й., майка на детето Р. Й., 6 год. И от наблюдение на заниманията на децата от групата и разговор с тях е установено от споделеното от децата, че когато са непослушни основно ги наказва г-жа Г., а понякога и г-жа Василева като стоят прави до бюрото на учителката. Детето Йоан споделило с комисията, че често се случвало г-жа Г. да щипе децата, като най-често щипе Валери. Виждал е да щипе и Р., но него не е закачала. В разговор с детето Р., същото споделило, че скоро имал синина в горната част на ръката, която се е получила при щипане от г-жа Г.. Децата споделили, че г-жа Г. им казала, че ако не започнат да слушат ще ги държи прави до бюрото до обяд.

С оспорената Заповед № 647 от 14.06.2023г. Директорът на ДГ „Слънчо“ № 5, гр. Варна, на основание постъпилите оплакване и сигнал от родители на деца, цялостна проверка на работата и изпълнението на трудовите задължения на Б. Д. Г. – старши учител и писмените й обяснения, за нарушение на чл. 37 от Правилника за вътрешния трудов ред в ДГ и многократно използване на физически наказания и възпитателни методи, уронващи достойнството на детето, в нарушение на чл. 52, ал. 2, т. 3 от Етичния кодекс на работещите

с деца в ДГ № 5, несъвместими със заеманата длъжност, на основание чл. 188, т. 3 вр. чл. 190, ал. 1, т. 7, чл. 187, ал. 1, т. 3, т. 8, пр. първо и т. 10 от КТ наложил наказание „Уволнение“ на Б. Г., като на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ било прекратено ТПО на въззивницата, считано от 15.06.2023г.

Със Заповед № 648/14.06.2023г. и на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ е прекратено ТПО на ищцата.

По искане на всяка от страните пред ВРС са ангажирани и гласни доказателства посредством показанията на свидетеля Св.Е. /на ищцата – бивш служител в ДГ/, К.К. /майка на детето А./ и Д. Д. Й. /майка на детето Р./.

От показанията на първата се установява, че познава въззивницата от постъпването ѝ на работа в ДГ, като преди четири години внучка ѝ била в нейната група. Има добри впечатления от г-жа Г., нямали са оплаквания. Познава я като възпитан, тих, уравновесен човек.

В показанията си свидетелката К.К., установява, че детето ѝ А. посещава ДГ от първа група, понастоящем е четвърта група. По подадения от нея сигнал сочи, че след края на учебните занятия, когато преобличала А. видяла на лявото ѝ рамо синини. Когато попитала детето откъде са тези синини, детето отговорило, че по време на обедния сън тя и още няколко момчета били по-шумни. Г-жа Г. много се ядосала, скочила срещу нея, хванала я грубо за рамото, говорила през зъби. Детето споделило, че се разплакало. На следващия ден свидетелката написала оплакването до директорката. Детето се чувствало разстроено. Преди този случай детето е споменавало, че госпожата ги щипе. Във Вайбър група на родителите на децата от групата и други майки споделили травми и щипане.

В показанията си свидетелката Д. установява, че детето ѝ Р. е на 6 години, посещава група „Мечо Пух“ в ДГ „Слънчо“. Повод за сигнала ѝ било обстоятелството, че от известно време детето не посещавало с желание смените на г-жа Г., имало промени в поведението му, отказвал да споделя за преживяванията в ДГ, станал по-затворен „като стресиран“. Една вечер на 19 или 20-ти в петък се разразила дискусия във Вайбър групата на родителите на децата от групата, при която някои родители споделили опасенията си, че вероятно г-жа Г. „упражнява някакъв физически натиск над децата“. В същия ден, в петък, нейното дете не е било при нея, тъй като е било взето от съпруга ѝ и заведено при свекърва ѝ, която живее в друг град. В неделя вечерта, когато съпругът ѝ прибрал детето у дома, установила синина в областта на лявата мишница. На отправени въпроси детето отговорило, че госпожата ги затиска, както е бюрото, стола, между стола на госпожата и мебел, стоят наказани, стискани, щипани в областта на мишниците, когато не слушат. В понеделник сутрин посетила съдебен лекар, снабдила се с удостоверение като доказателство пред директорката и в подкрепа на подадения от нея сигнал, че детето има „няква синина, явно предизвикана от възпитател от групата“. След подадения сигнал била проведена родителска среща в групата, на която на въпрос на свидетелката дали е хващала сина ѝ по рамото, г-жа Г. отговорила, че не е, че никога не е докосвала дете. Свидетелката е посочила, че детето ѝ не е от най-послушните деца.

СЪДЪТ, въз основа на така установеното от фактическа страна, прави следните **правни изводи**:

Наложеното дисциплинарно наказание уволнение в случая е оспорено от работника с доводи за неизпълнение от страна на работодателя на императивното му задължение по чл. 193, ал. 1 от КТ да поиска обяснения на служителя за конкретно индивидуализирани нарушения на трудовата дисциплина; немотивираност на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание; че не е извършила описаните дисциплинарни нарушения – чрез извършване на конкретни действия, с които да е причинила леки телесни повреди на двете деца, както и за несъответствие на наложеното наказание на евентуално извършеното нарушение на трудовата дисциплина.

Първите два довода за незаконосъобразност на уволнението са неоснователни, доколкото от събраните по делото писмени доказателства се установява, че с отделни искания от 22.05.2023г. и от 23.05.2023г., надлежно връчени на ищцата, работодателят е изискал на основание чл. 193, ал. 1 от КТ и във връзка с постъпили в деловодството на детската градина оплакване и сигнал от родители на деца писмени обяснения. Исканията са описателни и подробни, като е неоснователно оплакването за липса на достатъчна индивидуализация на нарушението /непосочване на дата или период от време, в който е осъществено нарушението/. Следва да се отбележи, че работодателят не е длъжен да уведомява работника или служителя, че е започнал процедура по ангажиране на дисциплинарната му отговорност. Когато на работодателя станат известни обстоятелства за нарушаване на трудовата дисциплина, какъвто е и разглежданият случай, той трябва да получи от работника обяснения по тези обстоятелства, без да е необходимо да са посочени обективните и субективни елементи на изпълнителното деяние или правната му квалификация. Достатъчно е по разбираем за работника начин да бъде изложено за какво се искат обясненията /Решение № 126 от 26.06.2013г. по гр.д. № 1060/2012г. на ВКС, III ГО; Решение № 722 от 3.01.2011г. по гр.д. № 518/2009г. на ВКС, IV ГО и др./.

Основателни са оплакванията във въззивната жалба, че за визираните в заповедта нарушения описани като „системен тормоз“ върху децата от ДГ; „порочна практика“ – физически наказания над деца; „уронване достойнството на децата“; причиняване на „регулярни, травматични увреждания с кръвонасядания“ по делото не са представени доказателства за изискани от въззивницата обяснения; същите са посочени в заповедта бланкетно, като липсват представени от работодателя доказателства за осъществяването на тези деяния, които не са и в достатъчна степен индивидуализирани, поради което не може да се приеме, че нарушения на трудовата дисциплина в този общ смисъл са осъществени от нея. В мотивите на заповедта не са посочени конкретни извършени от въззивницата нарушения в този смисъл и при какви обстоятелства са установени същите. Фактът обаче, че работодателят не е поискал писмени обяснения за някои от посочените в заповедта за уволнение дисциплинарни нарушения не дава автоматично основание за приложение на нормата на чл. 193, ал. 2 от КТ. В този случай следва да се извърши конкретна преценка дали нарушението, за което е изискано обяснение е достатъчно тежко по смисъла на чл. 189

от КТ и дали то би могло да обоснове налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание "уволнение".

В тази връзка по делото е установено, че ищцата е дала писмени обяснения, в които подробно е изложила, че на 19.05.2023г. по време на събличане за сън не е забелязала никакви следи, а на 22.05.2023г. в присъствие на пом. възпитател на групата погледнала гърба на детето А. и установила леко жълтеникаво петънце, а по второто искане изложила, че не е упражнявала физическо насилие върху детето Р.. Дисциплинарното наказание е наложено за това, че на 18.05.2023г. по време на обедния сън, ищцата, в качеството ѝ на старши учител в ДГ № 5 „Слънчо“, гр. Варна е щипала детето А., вследствие на което причинила синини по тялото му, както и за това, че на 19.05.2023г. е упражнила физическо насилие по отношение на детето Р., вследствие на което причинила травматично увреждане с кръвонасядане в областта на лявата мишница, с което е допуснала нарушение на чл. 37 от Правилника за вътрешния трудов ред на ДГ „Слънчо“ и чл. 52, ал. 2, т. 3 от Етичния кодекс на работещите с деца в ДГ № 5 „Слънчо“, гр. Варна, деяния съставляващи нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл. 187, ал. 1, т. 10 от КТ. Ето защо в случая следва да се извърши преценка за законосъобразност на наложеното дисциплинарно наказание само за тези нарушения.

Дадените от ищцата писмени обяснения са относими именно към описаните нарушения на трудовата дисциплина, като същата не е била поставена в положение на изненада спрямо нарушенията, за които е наказана, тъй като въз връзка с постъпилите оплакване и сигнал от родителите на двете деца са ѝ поискани обяснения. Следователно процедурата по чл. 193, ал. 1 от КТ е надлежно спазена.

От друга страна, задължението на работодателя да мотивира заповедта за дисциплинарно наказание е въведено с цел преценка на изискването за еднократност на наказанието, за съобразяване на сроковете по чл. 194 от КТ и за възможността на наказания работник или служител да се защити ефективно. Ето защо, когато изложените в заповедта мотиви са достатъчни за удовлетворяване на тези изисквания, съобразно приетото в съдебната практика, заповедта е мотивирана по смисъла на чл. 195, ал. 1 от КТ /Решение № 126 от 26.06.2013г. по гр.д. № 1060/2012г. на ВКС, III ГО/.

В случая заповедта на директора на детската градина съдържа достатъчно мотиви, позволяващи осъществяване на преценка за спазване на описаните принципни положения, поради което съдът приема, че е мотивирана и удовлетворява изискването за съдържание по смисъла на чл. 195, ал. 1 от КТ.

Същевременно от съвкупната оценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът приема за установено, че описаните в заповедта дисциплинарни нарушения са извършени от Б. Г.. Ищцата е заемала длъжността "старши учител" в Детска градина „Слънчо“ № 5 в гр. Варна и съобразно длъжностната характеристика, връчена ѝ на 01.06.2017г. е била длъжна да спазва ПВТР и Етичния кодекс за работа с деца; да не допуска агресия в поведението си към децата; да прилага хуманни и демократични подходи във възпитателно-образователния процес, както и да носи отговорност за опазването на живота,

физическото и психическо състояние на децата, като зачита личното достойнство, правата и индивидуалността на всяка дете. При постъпване на работа на 01.06.2017г. Б. Г. е декларирила, че приема принципите за работа с деца, заложен в Етичния кодекс на детската градина, а именно да работи в най-добрия интерес на детето и в никакъв случай да не използва физически наказания и възпитателни методи, уронващи достойнството на детето.

Съгласно чл. 52, ал. 2, т. 3 от Етичен кодекс на работещите с деца при ДГ № 5 „Слънчо“ – Варна в работата си персоналът в никакъв случай няма право да използва физически наказания и възпитателни методи, уронващи достойнството на детето, а съгласно чл. 37 от Правилника за вътрешния трудов ред в ДГ № 5 „Слънчо“ – Варна учителят не може да нарушава правата на детето, да унижава личното му достойнство, да прилага форми на психическо и физическо насилие върху него.

От изложенията на родителите на децата А. и Р. в подадените от тях до директора на ДГ оплакване и сигнал, Медицинско удостоверение № 527 от 22.05.2023г., от Становище от 01.06.2023г. на Етичната комисия при ДГ „Слънчо“ с извод за констатирано нетолерантно отношение от страна на въззивницата към деца, както и от констатациите залегнали в Констативен протокол за извършена проверка и проучване по сигнал от 05 и 06.06.2023г. от комисия при Държавна агенция за закрила на детето извършила проверка в ДГ „Слънчо“ № 5, както и от показанията на свидетелите – майки на двете деца, се установяват описаните в заповедта нарушения на трудовата дисциплина по чл. 187, т. 10 вр. чл. 190, т. 7 от КТ, а именно нарушение на заложените в чл. 37 от ПВТР на ДГ „Слънчо“ и чл. 52, ал. 2, т. 3 от Етичния кодекс на работещите с деца в ДГ № 5 „Слънчо“, гр. Варна правила за поведение. Тези доказателства не са опровергани от други доказателства по делото, а в съвкупност и взаимноподкрепящ порядък установяват по последователен начин факта на осъществяване на нарушенията на трудовата дисциплина, за които е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание на ищцата. С оглед характера на изпълняваната работа и естеството на трудовата функция изискваща висока степен на отговорност, хуманност, етичност и морал, уважение и подкрепа към личността, както и зачитане на най-добрия интерес на детето, недопускащо в никакъв случай използване на физически наказания и възпитателни методи, уронващи достойнството на детето и съставляващи посегателства върху психическата и физическа неприкосновеност на детето, както в качеството му на дете, така и в качеството на човек, при изпълнение на работата, нарушенията са тежки и наказанието е наложено в съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал. 1 от КТ. Въз основа на съвкупната оценка на събраните по делото доказателства, отчитайки и спецификата на отношенията и обстоятелствата, при които са извършени конкретните нарушения на трудовата дисциплина, съдът приема, че нарушенията са доказани по субект, време и място на извършване, съществени индивидуализиращи признаци на деянието от обективна и субективна страна, които да ги квалифицират като тежки нарушения на трудовата дисциплина. Ето защо са неоснователни оспорванията за недоказаност на извършването на нарушенията, за които е наложено дисциплинарното наказание, както и за несъответност на наказанието на тежестта на нарушенията.

В заключение, съдът приема оспорената заповед за законосъобразно издадена от работодателя, а предявеният главен иск като недоказан по основание за неоснователен. Неоснователността на последния обуславя същия изход и по обусловените от изхода му конститутивен и осъдителни иски с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 и т. 3 от КТ. Предявените иски като неоснователни поради изложеното следва да отхвърлят.

Обжалваното решение е правилно и следва да се потвърди.

На основание чл. 78, ал. 3 от КТ при това разрешение, въззиваемата страна има право на реализирани разноси, които в доказан размер възлизат на сумата от 2230 лева – платено адвокатско възнаграждение. В този размер разносите следва да се възложат в тежест на въззивницата.

Мотивиран от така изложените съображения и на основание чл. 271, ал. 1 от ГПК, Варненски окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 3218 от 09.10.2023г. по гр.д. № 9863/2023г. по описа на ВРС, 48-ми състав, с което на основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ са отхвърлени предявените от Б. Д. Г. с ЕГН ***** срещу Детска градина № 5 „Слънчо“, гр. Варна, ЕИК 000080758 иски за признаване на уволнението ѝ извършено със Заповед № РД-09-647/14.06.2023г. на директора на ДГ, с която е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено трудовото ѝ правоотношение на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ, считано от 14.06.2023г., за незаконно и неговата отменя; за възстановяване на Б. Д. Г. с ЕГН ***** на заеманата преди уволнението длъжност „старши учител“ в ДГ; както и за осъждане на ответника да ѝ заплати сумата от **11 669.04 лева**, представляваща обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение за времето от 14.06.2023г. до 14.12.2023г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба в съда – 01.08.2023г. до окончателното плащане на задължението.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд в едномесечен срок, който за страните започва да тече от 19.12.2023г., на основание чл. 315, ал. 2 вр. чл. 280, ал. 2, т. 3 от ГПК.

Препис от настоящето решение да се връчи на страните по делото, заедно със съобщението за постановяването му на основание чл. 7, ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____